

Voorbeeld Nieuwegein

Veel leerlingen van een grote middelbare school in Nieuwegein maken gebruik van een looproute naar de metrohalte en liepen daarbij heel dicht langs een aantal huizen. Bewoners ervoeren overlast: roepen en schreeuwen, belletje lellen, etc. Zij meldden dit bij de gemeente bij de wijkmanager die gaat over de leefbaarheid. Er is een toezichthouder langs gegaan, maar het probleem werd niet echt opgelost. De bewoners durfden niet zelf de jongeren aan te spreken.

De wijkcoördinator heeft vervolgens de situatie bekeken en is in gesprek met inwoners gegaan. Toen kwamen ze op een simpele oplossing, namelijk het aanleggen van een groenstrook. Hierdoor lopen de leerlingen niet meer zo dicht bij de huizen. Daarnaast is de groenstrook goed voor afwatering en de groenbeleving. Er is ook een project gestart samen met de school, waarbij leerlingen de buurtbewoners gingen interviewen over hoe het is om te wonen in deze wijk. Hiermee werd ontmoeting gestimuleerd en raken jongeren weer in gesprek met de bewoners. Meer begrip voor elkaars belangen. Door deze fysieke ingreep in combinatie met de sociale interventie is de overlast verminderd.

Vragen

Wat kan de omgevingsvisie / omgevingswet bijdragen aan het mogelijk maken van dit soort initiatieven?

Zijn er in de organisatie en organisatiecultuur van gemeenten en provincie veranderingen nodig om zo te kunnen werken?

Het gaat hier om een ingreep in de fysieke ruimte, die gedaan wordt ten behoeve van de leefbaarheid/gezondheid. Is dat lastig of geen probleem in de huidige situatie?